

DOI: 10.14456/jbs.2017.8

**Psychosocial Factors Related to Learning Inquiry Behaviors
and Twenty First Century Skills among the Students
in the Secondary Educational Service Area Office One, Bangkok¹**

Pajaree Songseree²
Wichuda Kijtorntam³

Received: December 15, 2016

Accepted: December 23, 2016

Abstract

The objectives of this correlational research were: 1) to study the power of prediction of learning inquiry behaviors with psychological and social factors; and 2) to study the correlation between learning inquiry behaviors and twenty first century skills. The sample was 919 lower secondary school students were chosen by multi-stage sampling. This research data were collected with questionnaires which used rating-scales and had reliability with alpha coefficients, ranging from 0.60 to 0.90. The data were analyzed by hierarchical multiple regression and Pearson's correlation coefficient. The results showed that: 1) psychological factors (achievement motive, future orientation and self-control, positive attitude toward learning inquiry behaviors) and social factors (social support from family, good atmosphere in the school, relationship with friends) helped to predict learning inquiry behaviors of students in lower secondary school about 41.8, statistically significant level .05; and 2) learning inquiry behaviors had significant positive correlation with twenty first century skills of lower secondary school students ($r = 0.74, p < .05$).

Keywords: learning inquiry behaviors, psychosocial factors, twenty first century skills, lower secondary students

---

¹ Thesis for the Master Degree in Applied Behavioral Science Research, Srinakharinwirot University

² Graduate Student, Master of Science Degree in Applied Behavioral Science Research,
Srinakharinwirot University, E-mail: aey.thesis@gmail.com

³ Associate Professor, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

DOI: 10.14456/jbs.2017.8

ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่เรียนรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 1 กรุงเทพมหานคร¹

ปาจรีย์ ทรงเสรี²วิชุดา กิจธรรรม³

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยทางจิตและสังคมที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมไม่เรียนรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 919 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามวัดตัวแปรที่ศึกษาโดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.60-0.90 โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น และสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้ และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ทั้งหมดร่วมกันทำนายพฤติกรรมไม่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 41.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) พฤติกรรมไม่เรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ($r = 0.74, p < .05$)

คำสำคัญ: พฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยทางจิตสังคม ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

¹ ปริญญาโทระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ E-mail: aey.thesis@gmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทนำ

ปัจจุบันมนุษย์อยู่ในโลกโลกาภิวัตน์ที่ไม่มีความแน่นอน ทักษะเดิม ๆ ที่มนุษย์มีและใช้ได้ผลในโลกยุคก่อน ๆ ไม่สามารถใช้ได้ผลในยุคปัจจุบันและอนาคต มนุษย์จึงต้องเรียนรู้ทักษะใหม่เพื่อความอยู่รอดในสังคม (Martin, 2010) เกิดกรอบแนวคิดสำหรับการเรียนรู้ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ทั้งต่างประเทศและในประเทศ อันได้แก่ กรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 โดยภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของประเทศสหรัฐอเมริกา (21 Partnership for 21st Century Skill, 2009: 1) ที่เน้นการศึกษาทักษะและความรู้ตามบริบทของประเทศต่าง ๆ และได้นำมาใช้อย่างกว้างขวาง โดยกลุ่มเมทริ (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง; อธิป จิตตฤกษ์, 2554: 120 - 121; อ้างอิงจาก Metiri Group, 2003) และกลุ่มองค์กรการศึกษาในประเทศไทย ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2551: 4) โดยคณะกรรมการธิการนานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้จัดทำรายงานเสนอต่อยูเนสโก เรื่อง “การเรียนรู้: ชุมทรัพย์ในตน” (Learning: The Treasure Within) ในรายงานฉบับนี้ ได้แตกความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นสี่เสาหลักที่เป็นรากฐานของการศึกษา อันได้แก่ 1) การเรียนเพื่อรู้ (Learning to Know) 2) การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้จริง (Learning to Do) 3) การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน (Learning to Live Together) และ 4) การเรียนรู้เพื่อชีวิต (Learning to Be) ดังนั้น การเรียนรู้จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญและเป็น “หัวใจ” ของการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ในขณะที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านต่าง ๆ (ทิสนา แคมมณี, 2557: 7)

พฤติกรรมไม่เรียนรู้ เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกช่วงวัย ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานปี พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 5) และแนวการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552 - 2561 (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552: 12) กำหนดวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมาย ปี พ.ศ. 2561 ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทย 2) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ และ 3) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมซึ่งจะส่งผลให้คนไทยยุคใหม่ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต รวมถึงยังกำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนไว้ว่าหลักสูตรจะต้องมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี ดังนั้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในสาระวิชาหลักและพฤติกรรมไม่เรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อันเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการก้าวสู่การศึกษาระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งการทำงานและการดำรงชีวิตที่จะประสบความสำเร็จในอนาคต (กระทรวงศึกษา, 2551: 4-5) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วิจารณ์ พานิช (2555: 29) ว่า “การศึกษาที่ถูกต้องสำหรับศตวรรษใหม่ต้องเรียนรู้ให้บรรลุทักษะ คือทำได้ต้องเรียนเลยจากรู้วิชาไปสู่ทักษะการดำรงชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง การเรียนจึงต้องเน้นเรียนโดยการลงมือทำ หรือการฝึกฝนนั่นเอง และคนเราต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นตลอดชีวิต” แต่ผลการศึกษาโดย สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum, 2014-2015: ออนไลน์) จากรายงานความสามารถในการแข่งขัน 2014 - 2015 (The Global Competitiveness Report 2014-2015) เปรียบเทียบดัชนีคุณภาพการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน พบว่า คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยอยู่ที่อันดับ 7 ของอาเซียนจากทั้งหมด 8 อันดับ และจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2559: ออนไลน์) โดยเก็บรวบรวมระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2558 จาก 55,920 ครัวเรือน พบว่า คนไทยมีการใช้เวลาในการอ่านหนังสือเฉลี่ย 66 นาที/วัน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมา โดยอ่านมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตาม แม้คนไทยจะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่หากเทียบกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน พบว่าพฤติกรรมไม่เรียนรู้ของคนไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จากปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาของไทย

ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องเร่งรัดพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ให้เกิดขึ้นแก่เยาวชน

จากการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้ในกลุ่มปัจจัยทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ มุ่งอนาคต-ควบคุมตน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้ และในกลุ่มปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้เป็นอย่างมาก ดังผลการศึกษาของธีรพงศ์ บำเพ็ญทาน (2558) ได้ทำการศึกษาศถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่เรียนรู้ดนตรีของนักเรียน พบว่า แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายอันดับ 2 ที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้ในชั้นเรียน ส่วนนันท์นภัส เจริญมิตรสกุล (2552) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสวงหาความรู้ของนักเรียน พบว่า สัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน มีผลต่อพฤติกรรมการแสวงหาความรู้ในอันดับที่ 1 และ 2 จาก 6 ตัวแปร และสมิตตรา เจริญพันธุ์ (2547) ได้ศึกษาจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มุ่งอนาคตควบคุมตน และการสนับสนุนทางสังคมในการเรียนคณิตศาสตร์จากผู้ปกครอง ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของพิทักษ์ วงแหวน (2546) ศึกษาปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ตัวแปรเจตคติที่ดีต่อการเรียน และการสนับสนุนจากครอบครัว ส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้ และ สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์ (2550) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่าบรรยากาศที่ดีในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ด้วยสาเหตุข้างต้นที่กล่าวมา พบว่าปัจจัยทางจิตสังคมมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษปัจจัยทั้งสองกลุ่มในการทำนายพฤติกรรมไม่เรียนรู้ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมไม่เรียนรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่มีความพร้อมในการฝึกฝนทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นช่วงเวลาที่จะเตรียมตัวไปสู่การเลือกเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสายวิชาการ หรือเรียนต่อในสายวิชาชีพ ดังนั้นพฤติกรรมไม่เรียนรู้จึงเป็นพฤติกรรมที่สำคัญของนักเรียนที่จะก่อให้เกิดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตและสังคมที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมไม่เรียนรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

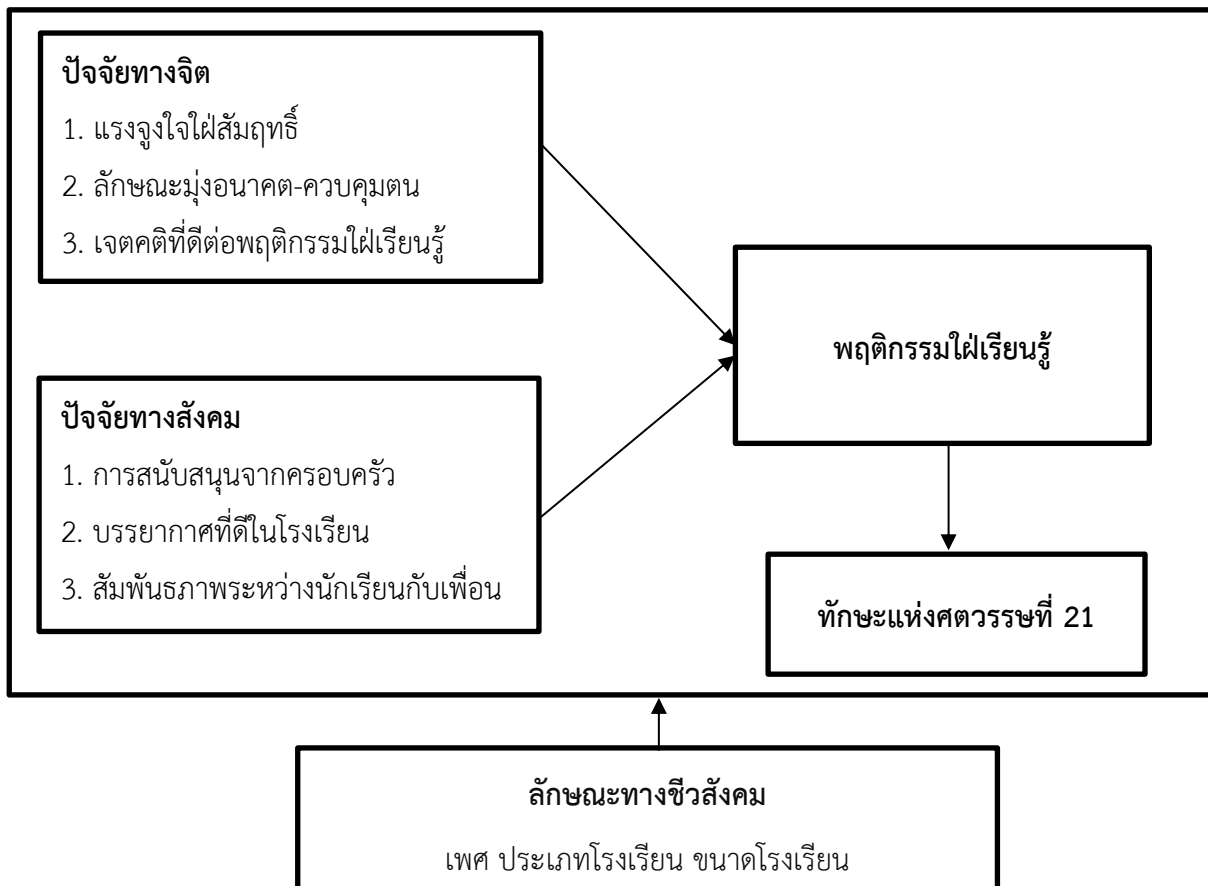
การศึกษาค้นคว้าวิจัยได้ประยุกต์ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของ Bandura (1986: 24) มาวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมไม่เรียนรู้ เนื่องจาก Bandura กล่าวถึงพฤติกรรมและการเรียนรู้ของมนุษย์ว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกัน เป็นการกำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) ระหว่างปัจจัยด้านส่วนบุคคล (Personal Factor) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (Environmental Factor) และผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่เรียนรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยปัจจัยลักษณะทางจิตที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต - ควบคุมตน และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และปัจจัยลักษณะทางสังคม คือ การสนับสนุนจากครอบครัว บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งได้มาจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) ปัจจัยทางจิต ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามแนวคิดของดวงเดือน พันธุนาวิน (2539: 23-24) และใช้แนวคิดของฉันทนา ภาคบงกช และอุษา ศรีจินดารัตน์ (2552: 55) ในการศึกษาลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน ส่วนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ใช้แนวคิด ดวงเดือน พันธุนาวิน (2531: 125-127) ปัจจัยทางสังคม ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของดวงเดือน พันธุนาวิน (2552: 156-166) มาศึกษาการสนับสนุนจากครอบครัว ส่วนบรรยากาศที่ดีในโรงเรียนใช้แนวคิดของอำภา บุญช่วย (2537: 145-153) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนใช้แนวคิดของสมพร พรหมจรรย์ (2540: 9) และสุเมธ พงษ์เกตุรา (2553: 5) ส่วนตัวแปรผล คือ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยนำแนวคิดของภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21 Partnership for 21st Century Skill, 2009: 1)

นอกจากนี้ยังมีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้พบหลักฐานที่แสดงความสำคัญของกลุ่มตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนา โดยปัจจัยทางจิตพบผลในงานวิจัย ดังเช่น ศุภรางค์ อินทุณห์ (2553: 2) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมรักการอ่านของนักเรียน ในงานของสุขจิตร ตั้งเจริญ (2554: 147) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบเป็นตัวแปรทำนายอันดับแรกในการทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบของนักศึกษาปริญญาตรี และโชติมา สุรฤทธิธรรม (2551) พบว่า พฤติกรรมรับผิดชอบแปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน และปัจจัยทางสังคม พบผลในงานวิจัย ดังเช่น กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547: 192) พบว่า ตัวแปรการสนับสนุนด้านการเรียนสาระวิชาศาสตร์จากครอบครัว เป็นตัวแปรอันดับแรกในการทำนายพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียนและหลังเรียน ในงานวิจัยของเกวรี แลใจ (2556: 162) พบว่าบรรยากาศทางการเรียนส่งผลทางบวกต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชนเผ่าโดยอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 41.3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และยังพบในงานวิจัยของปริณวิทย์ นุราช (2558: 97-117) พบว่า นิสิตที่มีบรรยากาศในการเรียนสูงจะมีพฤติกรรมการเรียนตามสมรรถนะวิชาชีพด้านความรู้ วิทยาศาสตร์พื้นฐานมากกว่านิสิตที่มีบรรยากาศในการเรียนต่ำ และสุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์ (2550: 118) พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นลำดับที่ 4 จาก 5 ปัจจัย สอดคล้องกับไปรมา กุหลาบซ้อน (2553: 90) พบว่า ตัวแปรอันดับแรกที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และในงานวิจัยของรัตนวงศ์ ศรีปัญญา (2557: 56) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญชัย ภักดี (2556: 120) พบว่า นักเรียนที่ได้ทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุขที่เน้นการปฏิบัติจะมีพัฒนาการความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของ Bandura (1986: 24) โดยจำแนกกลุ่มตัวแปรออกเป็นปัจจัยทางจิตและปัจจัยทางสังคมที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า กลุ่มปัจจัยทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และกลุ่มปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยตามภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ตัวแปรกลุ่มปัจจัยทางจิต (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้) และตัวแปรกลุ่มปัจจัยทางสังคม (การสนับสนุนจากครอบครัว บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน) สามารถทำนายพฤติกรรมไม่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. พฤติกรรมไม่เรียนรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เทอม 2 ปีการศึกษา 2558 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 58,718 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 67 โรงเรียน (กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร, 2558: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง คือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางสำเร็จรูปของทาโร ยามาเน่ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 120-121 อ้างอิงจาก Yamane, 1973: 1089) ซึ่งเป็นตารางที่ใช้หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำเท่ากับ 400 คน และแบ่งกลุ่มตามประเภทโรงเรียน จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 800 คน จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) รายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 67 โรงเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่มีการจัดการเรียนการสอนตามปกติ มีจำนวน 31 โรงเรียน 2) กลุ่มที่มีการจัดการเรียนการสอนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ซึ่งเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 36 โรงเรียน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลากจากทั้งหมด เลือกโรงเรียน 10 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มเท่ากันกลุ่มละ 5 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยแต่ละกลุ่มจากขั้นที่ 1 ทำการสุ่มแต่ละขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดละ 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนมากที่สุด กำหนดมา 4 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยให้โรงเรียนเป็นชั้นภูมิ คำนวณสัดส่วนตามจำนวนนักเรียนของแต่ละโรงเรียนตามสูตรการคำนวณ

ขั้นที่ 4 เมื่อได้สัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจึงเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเป็นการป้องกันการสูญหายของข้อมูลและผลการศึกษาที่น่าเชื่อถือผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามออกไปจำนวน 1,000 ฉบับ ได้รับกลับมา 919 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบวัดปัจจัยทางจิต ปัจจัยทางสังคม พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 รวม 8 ตอน จำนวน 120 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประเมินค่าระดับตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง .603 - .896

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression) เพื่อค้นหาอำนาจจากการทำนายที่สำคัญในพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น เพื่อทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ด้วยกลุ่มตัวแปรปัจจัยทางจิต (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้) และกลุ่มตัวแปรปัจจัยทางสังคม (การสนับสนุนจากครอบครัว บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน) เป็นตัวทำนาย

ตาราง 1 ข้อมูลในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นไปตามเงื่อนไขการวิเคราะห์สถิติรีเกรสชัน (Regression)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7
1	1						
2	0.53**	1					
3	0.22**	0.43**	1				
4	0.60**	0.65**	0.39**	1			
5	0.39**	0.46**	0.35**	0.60**	1		
6	0.40**	0.38**	0.22**	0.57**	0.50**	1	

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7
7	0.50**	0.47**	0.23**	0.65**	0.53**	0.53**	1

** $p < .01$

1 = ตัวแปรตาม (พฤติกรรมไฟเรีนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น) 2 = แรงจูงใจไฟลัสมฤทธิ์ 3 = ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน 4 = เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมไฟเรีนรู้ 5 = การสนับสนุนจากครอบครัว 6 = บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน 7 = สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

จากตาราง 1 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์รีเกรสชัน (Regression) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม และเมื่อพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ พบว่า ระดับความสัมพันธ์ไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity ที่ค่าความสัมพันธ์ไม่เกิน 0.85 (Kline, 2005)

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยกับการทดสอบนัยสำคัญในการทำนายพฤติกรรมไฟเรีนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวแปรในการทำนาย	ขั้นที่ 1 เฉพาะกลุ่มปัจจัยทางจิต		ขั้นที่ 2 กลุ่มปัจจัยทางจิตและสังคม	
	b(SE)	Beta	b(SE)	Beta
Constant	1.26 (.01)		8.36(0.07)	
ปัจจัยทางจิต				
เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมไฟเรีนรู้	0.49* (.03)	0.45*	0.36* (0.04)	0.33*
แรงจูงใจไฟลัสมฤทธิ์	0.50* (.06)	0.27*	0.47* (0.06)	0.25*
ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน	-0.20* (.08)	-0.07*	-0.16 (0.08)	-0.06*
ปัจจัยทางสังคม				
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน			0.28* (0.06)	0.16*
บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน			0.09 (0.07)	0.04
การสนับสนุนจากครอบครัว			-0.03 (0.05)	-0.02
F	202.60		9.84	
R ²	0.39		0.41	

* $p < .05$

จากตาราง 2 ผลการวิจัยพบว่าในขั้นที่ 1 ปัจจัยจิตลักษณะที่ประกอบด้วยเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมไฟเรีนรู้ แรงจูงใจไฟลัสมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน ทั้งสามตัวแปรส่งผลต่อพฤติกรรมไฟเรีนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 39 และเมื่อเพิ่มตัวแปรปัจจัยทางสังคมในขั้นที่ 2 พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางจิตและปัจจัยทางสังคมสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 41 โดยตัวทำนายที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมไฟเรีนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมไฟเรีนรู้ แรงจูงใจไฟลัสมฤทธิ์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้กับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Analysis) ด้วยวิธีสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation)

ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ต่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.74

อภิปรายผล

สมมติฐานที่ 1 “ตัวแปรกลุ่มปัจจัยทางจิต (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้) และตัวแปรกลุ่มปัจจัยทางสังคม (การสนับสนุนจากครอบครัว บรรยากาศที่ดีในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน) สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ” โดยจากการศึกษาอำนาจในการทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ อาจจะกล่าวได้ว่านักเรียนที่กระทำหรือแสดงออกถึงพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยทางจิต และปัจจัยทางสังคม ดังที่ Bandura (1986: 24) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมและการเรียนรู้ของมนุษย์ว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกัน เป็นการกำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (Personal) และปัจจัยลักษณะทางสภาพแวดล้อม (Environmental) พบว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีปริมาณการทำนายที่เพิ่มขึ้นจากกลุ่มทำนายลำดับที่ 2 คือ ปัจจัยทางสังคม โดยการควบคุมอิทธิพลของกลุ่มทำนายลำดับที่ 1 คือ ปัจจัยทางจิต ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางจิตและสังคมสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ได้เพิ่มขึ้น

โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลในการทำนายมากที่สุดจาก 6 ตัวแปร คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของสมิตตรา เจริญพันธ์ (2545: 136-145) ที่ศึกษาจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นตัวทำนายอันดับแรกร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ อีก 6 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียนและพฤติกรรมหลังเรียนได้ร้อยละ 54.2 และร้อยละ 64 ในกลุ่มรวม ณ์ัฐพล แยมสะอาด (2551) ศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า เจตคติที่ดีต่อการเรียน เป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีค่าน้ำหนักความสำคัญรวมต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ มีขนาดน้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.74 โดยเจตคติต่อการเรียนมีค่าน้ำหนักความสำคัญทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ .44 ซึ่งมีค่าอิทธิพลอยู่ในอันดับแรกของตัวทำนายอื่น ๆ

ส่วนอิทธิพลที่เข้าทำนายเป็นอันดับสอง คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) หมายถึงลักษณะทางจิตใจที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ ทั้งในหน้าที่การงาน หรือการเรียน ตามเป้าหมายที่วางไว้ และเป็นลักษณะที่สำคัญภายในลักษณะหนึ่งที่มีผลกระตุ้นให้บุคคลเกิดความเพียร ความพยายาม ที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยมาตรฐานที่ดีเยี่ยม ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ ผู้ที่มีพฤติกรรมการทำงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เมื่อประสบความสำเร็จก็จะเกิดความภาคภูมิใจ แต่เมื่อเกิดความล้มเหลวก็ไม่ท้อแท้ และพร้อมที่จะมีความเพียรพยายามในการลองทำใหม่ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้ที่ชอบอาสาทำงานต่าง ๆ ชอบการแข่งขันเพื่อชัยชนะ มีนิสัยรักการงาน และทำงานที่ยากโดยไม่ย่อท้อ ทำให้เป็นคนที่ยืดหยุ่นได้ และอาจจะเป็นที่พึ่งของผู้อื่นด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2539: 23-24) ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตธี สีสมนตรี (2557: 164) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ในการเรียนดนตรีและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของเยาวชน พบว่า

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้คนตรีอย่างรับผิดชอบด้านหลังเรียนคนตรี เป็นอันดับที่สอง และร่วมทำนายกับตัวแปรอื่น ได้ร้อยละ 30 ส่วนงานวิจัยของสุมิตรา เจิมพันธ์ (2545) ได้ศึกษาจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ร่วมทำนายพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 30.7 (ค่าเบต้าเท่ากับ 0.29) โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เข้าสู่สมการทำนายเป็นอันดับที่ 2 อีกทั้งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยังสามารถร่วมกับทำนายพฤติกรรมขณะเรียนได้ร้อยละ 40.3 (ค่าเบต้าเท่ากับ 0.22)

ส่วนอิทธิพลที่เข้าทำนายเป็นอันดับสาม คือ สัมพันธภาพที่ตีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สอดคล้องกับแนวคิดของสมพร พรหมจรรย์ (2540: 9) ให้ความหมายไว้ว่าเป็นพฤติกรรมพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกันของผู้เรียนและเพื่อน ปฏิบัติต่อกันด้านการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน รู้เคารพในสิทธิของผู้อื่น สนใจความรู้สึกของเพื่อน ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธอันดีกับเพื่อน ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานกลุ่มและการปฏิบัติกับเพื่อนเป็นไปอย่างเหมาะสม ส่งผลให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์ (2550: 118) ได้ทำการศึกษเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัย พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นลำดับที่ 4 จาก 5 ปัจจัย (เจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ลักษณะกายภาพทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้ร้อยละ 47.90 สอดคล้องกับไปรมา กุหลาบซ้อน (2553: 90) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยพบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ภาระงานที่ได้รับมอบหมายภายในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและอ้อมโนทัศน์ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ ได้ร้อยละ 45.30

สมมติฐานที่ 2 “พฤติกรรมไม่เรียนรู้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” พบว่า พฤติกรรมไม่เรียนรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.74 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการซึ่งมีความสอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 4) ดังต่อไปนี้

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับ หรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้ วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
- 2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
- 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลง

ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และรู้สึกหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ งานวิจัยของ รัตตวงศ์ ศรีปัญญา (2557: 56) ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. จากผลการศึกษาการถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เป็นลำดับแรก ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้ครูควรส่งเสริมหรือพัฒนาเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ในด้านการรู้จัก ด้านความรู้สึก และด้านความพร้อม กระทำ ด้วยการถ่ายทอดเนื้อหา การหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่แปลกใหม่และมีความน่าสนใจ เกิดความสนุกให้นักเรียนรู้สึกชอบหรือพอใจต่อการเรียนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ทางการเรียน กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม อันจะเป็นผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนมากขึ้น

2. จากผลการศึกษาการถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เป็นลำดับที่สอง ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้น ผู้ปกครองสามารถเสริมสร้างให้บุตรเติบโตขึ้นเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำงาน พยายามทำงานจนสำเร็จด้วยมาตรฐานที่ดีได้ด้วยการสอนให้เห็นคุณค่าของผลงานที่ได้มาจากการทำงานอย่างสุดความสามารถ ไม่ให้เคยชินกับการทำงานแค่ทำเพื่อผ่าน และให้การชื่นชมหรือเสริมแรงด้วยวิธีต่าง ๆ เมื่อทำงานได้ดี

3. จากผลการศึกษาการถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เป็นลำดับที่สาม ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้ส่งเสริมคุณลักษณะทางสังคม โดยโรงเรียนควรมีแนวทางส่งเสริมและจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันจะทำให้มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ได้มากขึ้น

4. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ต่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.74 ดังนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ผู้บริหารในกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ ปรับปรุงหลักสูตรที่เน้นการบูรณาการระหว่างเนื้อหากับการปฏิบัติจริง พัฒนาทักษะและการปฏิบัติเพื่อเพิ่มประสบการณ์ที่สอดคล้องกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เช่น การเรียนรู้โดยการใช้สื่อออนไลน์เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน และในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานและนำมาจัดนิทรรศการ เป็นต้น

5. กระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ควรมีการปรับเกณฑ์การประเมินผลโดยเพิ่มสัดส่วนของการประเมินนักเรียนในด้านการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคตควบคู่ไปกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้นอกห้องเรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางจิต (เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมไม่เรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) และปัจจัยทางสังคม (สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน) เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญกับพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ดังนั้น ตัวแปรเหล่านี้จึงควรให้มีการศึกษาต่อไปเช่น นำตัวแปรไปสร้างโปรแกรมหรือทำชุดฝึกอบรม การวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดี สร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อน เป็นต้น

2. จากผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมไม่เรียนรู้มีความสัมพันธ์กับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนอยู่ที่ระดับสูง ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในการวิจัยเชิงทดลองโดยสร้างชุดการเรียนรู้เพื่อวัดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่จำเป็นใน 3 ด้าน คือ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะด้านชีวิตและการทำงาน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤตธี สี่หมื่นตรี. (2557). *สถานการณ์ในการเรียนดนตรีและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ดนตรีอย่างมีความรับผิดชอบของเยาวชนในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล*. ปริญญาโท วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขต 1. (2558). *ข้อมูลพื้นฐานนักเรียน/ห้องเรียน*. สืบค้นจาก <http://plan.sesao1.go.th/total>
- กลุ่มเมทธี. (2554). *ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21*. แปลโดย วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง; อธิปจิตตฤกษ์. กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส.
- กิตติรัตน์ ชัยรัตน์. (2547). *ประสบการณ์ในการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์และลักษณะจิตใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้สาระวิทยาศาสตร์*. ปริญญาโท วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกวรี แลใจ. (2556). *การวิเคราะห์หุระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชนเผ่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3*. ปริญญาโท ค.ม. (การวิจัยและประเมินผลการศึกษา). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ฉันทนา ภาคบงกช และอุษา ศรีจินดารัตน์. (2552). *รายงานการวิจัยฉบับที่ 123 เรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุด้านการจัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษาและสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและโรงเรียนที่มีต่อความสนใจและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา: การศึกษาต่อเนื่องหลายระยะ*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐพล แยมสอาด. (2551). *การศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2539). *ทฤษฎีต้นไม้อัจริยธรรม: การวิจัยและพัฒนานำบุคคล*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2531). *ชุดฝึกอบรมหลักสูตรการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมและจริยธรรมในการทำงานของข้าราชการ*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- ดุจเดือน พันธมนาวิน. (2552). *หลักและวิธีการประมวลเอกสารเพื่อความเป็นเลิศในการวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทีศนา เขมมณี. (2557). *ปลูกโลกการสอนให้มีชีวิต ห้องเรียนแห่งศตวรรษใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน.
- ธีรพงศ์ บำเพ็ญทาน. (2558). *สถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนดนตรีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทน์ภัส เจริญมิตรสกุล. (2552). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมแสวงหาความรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4*. ปรินญาณินพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลทางการศึกษา). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญช่วย ภักดี. (2556). *ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสุขที่เน้นการปฏิบัติ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรินวิทย์ นุราช. (2558). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเรียนตามสมรรถนะวิชาชีพและความสุขในการเรียนของนิสิตทันตแพทย์*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, 7(1): 97-117.
- พิทักษ์ วงแหวน. (2546). *การศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนวงศ์ ศรีปัญญา. (2557). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดทุ่งครุ (พิงสายอนุสรณ์) กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ ค.ม. (การจัดการปฐมวัยศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ศุภรางค์ อินทนท์. (2553). *ปัจจัยเชิงสาเหตุทางจิตสังคมและปัจจัยเชิงผลด้านการจัดการความเครียดของพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, 2(1): 1-17.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2551). *การเรียนรู้: ชุมทรัพย์ในตน = Learning: the treasure within* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๑)* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). *การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ. 2558*. สืบค้นจาก <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/readingFull58.pdf>
- สุขจิตร ตั้งเจริญ. (2554). *ปัจจัยทางจิตสังคมและความสามารถในการบริหารเวลาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ปริญญาโท วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์. (2550). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 8(3): 118.
- สมิตรา เจริญพันธ์. (2547). จิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารจิตพฤติกรรมศาสตร์: ระบบพฤติกรรมไทย*, 1(2): 9-36.
- สุเมธ พงษ์เมตตา. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำภา บุญช่วย. (2537). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. New Jersey: Prentice-Hall.

Kline, R. B. (2005). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling* (2nd ed.). New York: The Guilford Press.

Martin, J. (2010). *The Meaning of the 21st Century*. Bangkok: L.T.P.

Partnership for 21st Century Skills. (2009). *P21 Framework Definitions Document*. Retrieved May 6, 2015, from <http://www.21stcenturyskills.org>

Work Economic Forum. (2015). *The Global Competitiveness Report 2014-2015*. Retrieved December 20, 2015, from https://blog.eduzones.com/redirect.php?url=http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalCompetitivenessReport_2014-15.pdfyear.php

Translated Thai References (ส่วนที่แปลรายการอ้างอิงภาษาไทย)

Bampenthan, T. (2015). *Sociological Situations and Psychological Characteristics related to Curious in Music Learning Behaviors of High School Students*. Master thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Bhanthumnavin, D. (2009). *Principles and Methods of Literature Review for Research Excellence in Psycho-Behavioral Science*. Bangkok: National institute of development administration, Graduate school of social development.

Bhanthumnavin, D. (1996). *Psychological Theory of Moral and Work Behaviors: Research and Applications*. Bangkok: National Institute of Development Administration.

Bhanthumnavin, D. (1988). *Training Package for Development of Attitudes, Values, and Ethics in Work of Bureaucratic*. Bangkok: Office of The Civil Service Commission.

- Chairat, K. (2004). *Experience in science camp and psychological characteristics related to secondary school students scientific learning behavior*. Master thesis. M.Ed. (Educational Research and Statistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Intun, T. (2010). Reading Behavior of Adolescents: Its Psycho-Social Antecedents and Consequential Stress Coping. *Journal of Behavioral Science for Development*, 2(1): 1 – 17.
- Jhermpun, S. (2004) Psychological and situational factors correlates of secondary school students in mathematics learning behavior. *Journal of Psycho-Behavioral Science: The Thai Behavioral System*, 1(2): 9-36.
- Khemmani, T. (2014). *Global alarm taught to live New Century Classroom*. Bangkok: THE Quality Learning Foundation.
- Laejai, K. (2003). *An Analysis on Multistage Factors Affecting the Eager to learn Attributes of Prathom Suksa 6 Hill-tribe Students from Schools under the Office of Chiangrai Education Services Area3*. Master of Education (Research and Educational Evaluation). Chiangrai: Graduate School, Chiang Rai Rajabhat University.
- Metiri, G. (2003). *21st Century Skills Rethinking How Students Learn*. by Wongkijrungruang, Worapote and Jidtaroeek, Atip. Bangkok: open world.
- Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: Agricultural Cooperatives Assembly of Thailand Publisher.
- National Statistical Office. (2016). *The Reading of Population Survey 2015*. Retrieved from <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/readingFull58.pdf>
- Nurash, P. (2015). Psychosocial Factors Related to the learning to Professional Competency and Happiness among Dental Students. *Journal of Behavioral Science for Development*, 7(1): 97-117.
- Office of the Education Council. (2009). *Education Reform in the 21st Century (A.D. 2009-2018)*. (3rd ed.). Bangkok: Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization).
- Office of the National Education Commission. (2008). *Learning: the treasure within* (3rd ed.). Bangkok: Office of the National Education Commission.
- Panid W. (2012). *Pathways for students in the 21st Century*. (4th ed.). Bangkok: Sodsri-Saritwong Foundation.
- Partbongkoch, C., & Srijindarat O. (2009). *Research Report at 123 A study of causal relationship of family-school situational antecedents of subjective well-begin and learning of high school students in Thai educational reform practices: A longitudinal-sequential study*. Bangkok: Behavioral Science Research Institute Srinakharinwirot University.
- Phakdee, B. (2013). The effect of happy learning by doing activities on ratio and percentage toward analytical thinking, life skill and happy learning of Matthayomsuksa II students.

- Master thesis, M.Ed. (Secondary Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Phommachan, S. (1997). *Variables Related to Motivation in Learning of Lower Secondary School Students in The Educational Opportunity Extention School in Changwat Nakhon Sri Thammarat*. Master of Education (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Phonrattanapaiboon, S. (2007). Factors Affecting on Mathematics Learning Behavior of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students at Suratpitthaya School in Suratthani Province. *Journal of Education: Faculty of Education*, 8(3): 118.
- Policy and Planning Group the Secondary Educational Service Area Office One. (2015). *Student Basic Data/Classroom*. Retrieved from http://plan.sesao1.go.th/total_
- Pongpetra, S. (2010). *Factors Affecting on Interpersonal Relationship with Friends of the Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Sarasas Ektra School in Yannawa District*. Master of Education (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Poonchuay, A. (1994). *The Academic Administration of the School*. (4th ed.). Bangkok: Odeon store.
- Seehamontri, K. (2014). *Music Learning Situation and Psychological Traits As Correlates of Responsible Musical Learning Behavior among Youth in the Music Campus for General Public, College of Music, Mahidol University*. Master thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Sripunya, R. (2014). *The effects of learning management using inquiry method affecting preschoolers' basic mathematics skills at Wat Thungkru School (Phuengsai Anusorn), Bangkok*. Master of Education (Early Childhood Education Management). Bangkok: Graduate School, Phranakhon Rajabhat University.
- Suraritthidham, C. (2008). *Psycho-social Factors Related to Responsible Behaviors of Juvenile Offenders*. Master thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Tangcharoen, S. (2011). *Psychosocial Factors and Time Management Ability related to Responsibility Behavior of Students in Part time Bechelors of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon*. Master thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Vongvan P. (2003). *A Study of Hierarchical Factors Contributing to Active Learning Behavior of Prathom Suksa VI Student in Srisaket Province*. Master thesis. M.Ed. (Educational Research and Statistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Yamsaard, N. (2008). *The Causal Factors Influencing Learning Behaviors of Mathayomsuksa 3 Students in Schools under Office of the Basic Education Commission, Bangkok*

Educational Service Area 2. Master thesis. M.Ed. (Educational Research and Statistics).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

3SRi